

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/34/2014
Identifikačné číslo spisu:	7913010153
Dátum vydania rozhodnutia:	03.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7913010153.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. septembra 2014 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci proti obvinenému O. O. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v spojení s ustanovením § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25. februára 2014, sp. zn. 5To 4/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného O. O. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného O. O. podaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 10. októbra 2013, sp. zn. 3T 43/2013, ktorým bol obvinený uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pričom čin spáchal na chránenej osobe podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.

Za to mu bol uložený podľa § 156 ods. 2, § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený zaviazaný na náhradu škody poškodenej W. O. vo výške 944 eur.

Obvinený O. O. podal prostredníctvom obhajcu, proti uzneseniu krajského súdu, dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. s odôvodnením, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania uviedol, že bol súdmi prvého i druhého stupňa odsúdený bez toho, aby bola preukázaná jeho vina, pretože svojím konaním nemal v úmysle spôsobiť poškodenej ublíženie na zdraví. Vždy sa riadne staral o ich spoločné deti, v mieste bydliska sa slušne správal a aj na pracovisku si svoje povinnosti plní zodpovedne. Obvinený vyjadril názor, že práve poškodená má záujem na zničení jeho

dobrej povesti, o čom svedčia viaceré predchádzajúce konkrétne rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trebišove a Obvodného úradu v Trebišove.

Podľa názoru obvineného, poškodená po roztržke s ním zranená nebola, alebo aj ak bola, tak nie tak závažne ako následne tvrdila. Obvinený v tejto súvislosti uviedol, že Potvrdenie o práceneschopnosti vystavil poškodenej MUDr. N. zo Z., ktorý je jej známy.

V záverečnej časti odôvodnenia dovolania obvinený vidí pochybenie súdov v absencii subjektívnej stránky ako obligatórneho znaku skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, pretože dokazovaním nebolo preukázané jeho úmyselné zavinenie smerujúce k ublíženiu na zdraví.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona a napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach ako i rozsudok Okresného súdu Trebišov zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby túto v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Poškodená W. O. vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedla, že skutočnosti uvádzané obvineným v dovolaní „sú len špekulácie na jej osobu“. Poprela, že by MUDr. N. bol jej známym, pred tým ho nikdy nevidela. Jej manžel - obvinený O. O. jej opakovane ubližoval aj v minulosti.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že podľa jeho názoru nie sú dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. splnené. Rozsudok Okresného súdu Trebišov i uznesenie Krajského súdu v Košiciach považuje za správne rozhodnutia a preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom :

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Košiciach ako odvolacieho súdu, ktorým bolo zamietnuté odvolanie obvineného O. O., podané proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol uznaný vinným a bol mu uložený trest. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie podal obvinený prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde Trebišov, t.j. v mieste podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda na to, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený O. O. v rámci dovolacích námietok spochybňuje právne posúdenie svojho konania poukazujúc na konkrétne skutkové okolnosti prípadu ako aj na nedostatočné hodnotenie dôkazov a domáha sa v konečnom dôsledku oslobodenia spod obžaloby s poukazom na to, že konal v úmysle získať od poškodenej svoje mobilné telefóny, ktoré mu pred tým zobrala a nemal úmysel spôsobiť jej zranenie. V naznačenom rozsahu obvinený namieta pochybenia v skutkových zisteniach ustálených vo veci skôr činnými súdmi a v nimi vykonanom hodnotení dôkazov. Prítom sa obvinený domáha tak podstatnej zmeny skutkových záverov, ktoré by viedli ku konštatovaniu, že stíhaný skutok - ublíženie na zdraví nezavinil, napriek tomu, že súdy oboch stupňov dospeli k opačnému záveru.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., je že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho

ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd opakovane judikoval, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.).

Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúvavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

V trestnej veci obvineného O. O. to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na blízkej osobe (podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.), zo spáchania ktorého trestného činu bol obvinený uznaný vinným.

Na základe vyššie uvedeného možno teda zhrnúť, že dovolaním nie je možné primárne napádať skutkové okolnosti prípadu a na základe toho vyvodzovať nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku. Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci bolo použité nesprávne právne posúdenie skutku, alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného O. O. nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.